

РЕШЕНИЕ

№ 24329

гр. София, 21.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11133** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.15-178 АПК, вр.с чл.44,ал.6 и ал.8 от ЗЧРБ

Образувано е по жалба на А. Х. Ш. гражданин на А. срещу Заповед № УРИ-5392- ПАМ-3741/25.10.2024 година на ЗА НАЧАЛНИК СЕКТОР „НЕЗАКОННА МИГРАЦИЯ“ ПРИ ОТДЕЛ „МИГРАЦИЯ“- СДВР- СТАРШИ ИНСПЕКТОР, с която последният принудително настанил в СДВНЧ- С. А. Х. Ш. за срок не повече от 6 месеца.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила, тъй като административният орган не е уведомил оспорващият за започналото административно производство и не му е дадена възможност за участие в него и е нарушено правото му на изслушване, като административният орган не е осигурил право на преводач при връчване на заповедта и не е преценил дали в случая е целесъобразно да се наложи най-тежката мярка. Посочва се още, че при издаване на Заповедта са нарушени материално- правните разпоредби и е невъзможно връщането на чужденеца в държавата му на произход. Искане се отмяна на Заповедта.

В съдебно заседание, оспорващият- А. Х. Ш. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се явява и поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това, жалбата и се поддържа от адвокат И. редовно упълномощен, който заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването- ЗА Началник сектор „ Незаконна миграция“ при Отдел“ Миграция“- СДВР- Старши инспектор редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт С. редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съображенията относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвокат И. и моли да бъде редуцирано.

Дирекция Социално подпомагане“ С.“, Отдел,, Закрила на детето“ редовно и своевременно призована се представлява от социален работник – А. А., която сочи , че ако оспорваният е непълнолетен, то детето следва да е в сигурна и безопасна среда , ако се докаже ,че е роден през 2008 година.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед от 06.12.2018 година, Директор СДВР оправомощил да налагат принудителни административни мерки по чл.39а ,ал.1 и чл.44,алиnea 5, 6, 9 и 13 от ЗЧРБ държавни служители, заемащи изрично посочени длъжности, измежду които и Началник сектор“ Незаконна миграция“ към Отдел „ Миграция“ при СДВР.

Със Заповед № УРИ-313з-2647/24.12.2022 година на Полицейски инспектор в Група „ОДЧ“- ОДМВР- П. е наложена ПАМ-,, Връщане до страна на произход , страна на транзитно преминаване или трета страна“ на А. Х. Ш., [дата на раждане] гражданство А. без документи за самоличност .

Със Заповед № 513з-11376/24.10.2024 година на Началник отдел „Миграция“- СДВР- Комисар поради ползване на платен годишен отпуск на Началник сектор „ Незаконна миграция“ при СДВР- Главен инспектор С. Т. С. е наредено да бъде заместван от старши инспектор Б. Х. Б.- Началник група“ административни мерки, идентификация и съпровод в Сектор „ Незаконна миграция „ към Отдел “Миграция“ при СДВР като осъществява общото и непосредствено ръководство в сектора като организира, ръководи и контролира дейностите в него , с изключение на заповеди за налагане на дисциплинарни наказания и награди от длъжността – Началник сектор „ Незаконна миграция“ към Отдел“ Миграция“ при СДВР считано от 24.10.2024 година до 25.10.2024 година включително.

На 25.10.2024 година до Началник отдел“ Миграция“ СДВР е депозирана Докладна записка от Старши полицай в 02 Група на Сектор“ Незаконна миграция“, в която е посочено, че на 25.10.2024 година около 11 часа е получен сигнал от ОДЦ-02 РУ при СДВР за това, че около 10,30 часа в [населено място] , [улица] екип на 02 РУ- СДВР са задържали чужд гражданин без документи за самоличност и около 11,30 часа , служители на 02 РУ при СДВР са посетили адреса за установяване на чуждия гражданин А. Х. Ш., [дата на раждане] гражданин на А., като при извършената проверка в системата AFIS е установено, че лицето има съвпадение, а при направената Справка в „АИС“ БДС е установено, че лицето има регистрация с имена А. Х. Ш., [дата на раждане] и от допълнителни данни е установено , че спрямо лицето има издадена Заповед на основание чл.41,т.1 от ЗЧРБ с № 313з-2647/24.12.2022 година на ОДМВР- П., има издадено Решение за отказ с №18044/24.11.2023 година от ДАБ, като Решението е връчено на дата 06.12.2023

година, а с Решение на ВАС № 11131/17.10.2024 година е отхвърлена жалбата и решението е окончателно, а при проведената беседа с А. Х. Ш. [дата на раждане] му е разяснено, че е незаконно пребиваващ чужденец и следва да се завърне в страната си по произход и може да му се съдейства за закупуването на билет за пътуване, чуждият гражданин няма средства за издръжка и подслон, близки или познати на територията на РБ, при които да отседне, както и документи за самоличност и същият категорично е отказал да се завърне в страната си на произход и е заявил, че ще предприеме постъпки да се укрие и продължи пътя си към З. Европа, като е предложено спрямо чужденеца да бъде издадена Заповед за принудително настаняване в СДВНЧ.

На 25.10.2024 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № УРИ № 5392 ПАМ-3741, с която принудително настанил в СДВНЧ при Дирекция „Миграция“ чужденеца А. Х. Ш., [дата на раждане] - гражданин на А..

Заповедта е връчена на оспорващия на дата 25.10.2024 година и същият е принудително настанен в СДВНЧ на същата дата/ видно от приложения по делото Протокол за настаняване на чужденеца в СДВНЧ.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

От приложената Справка от ДАБ е видно, че оспорващият е подал последваща молба за закрила на дата 25.10.2024 година, която е допусната с Решение № ВР-15/12.11.2024 година, издадено от Интервюиращ орган и предстои да бъде връчена на чужденеца, а на дата 14.11.2024 година оспорващият е освободен от СДВНЧ Б. и предаден в ДАБ.

От показанията на свидетеля Г. – приятел на оспорващия се установява, че същата може да осигури средства за издръжка на оспорващия, познават се и е готова да му предостави и дом.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Съдът не споделя възражението на процесуалния представител на ответника по оспорването, че производството следва да бъде прекратено предвид освобождаването на чужденеца от СДВНЧ и предаването му в ДАБ, защото преценката за законосъобразност на един административен акт се извършва към момента на неговото издаване и безспорно освобождаването на чужденеца от СДВНЧ след издаване на заповедта не води до извод, че той няма правен интерес да я обжалва, защото от издаването на заповедта до освобождаването на чужденеца, заповедта е произвела своите правни последици и е започнало нейното изпълнение, което е засегнало оспорващия. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Оспорената Заповед УРИ-5392 ПАМ-3741/25.10.2024 година на ЗА Началник сектор“ Незаконна миграция“ при Отдел“ Миграция“- СДВР- Главен инспектор представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, така наречените условия за редовно действие на административните актове. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с

целта на закона. Разпоредбата на чл.169 АПК поставя допълнителни критерии, с които съдът следва да се съобрази при преценката на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност-да провери дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административния акт.

В нормата на чл.44,ал.6 от ЗЧРБ, е посочено, че в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по [чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3](#), възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки.

В разглеждания случай оспорената Заповед е издадена на основание чл.44,ал.8 ЗЧРБ-разпоредба сочеща,че настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. В съответствие с разпоредбата на алинея 10 на чл.44 от ЗЧРБ настаняването на чужденци в специалните домове се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентния орган по ал. 1, като в заповедта изрично се посочват необходимостта и законното основание за настаняването, прилага се и копие от заповедта за наложената принудителна административна мярка връщане или експулсиране.

За наличието на оперативна самостоятелност, говори и самият текст на чл.44,ал.8 от ЗЧРБ-чрез използване на изрази "може". В този смисъл, по силата на самата законова разпоредба е предоставена възможност на административния орган при наличие на някоя от изброените хипотези по своя преценка да издаде заповед за настаняване на чужденец в СДВНЧ, спрямо когото има наложена принудителна административна мярка- Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна в случая наложена със Заповед от 24.12.2022.С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност,даваща му право на свободна преценка при постановяване на оспорената заповед и то по силата на самия закон-ЗЧРБ.

Оспорената Заповед е издадена от некомпетентен орган- това е ЗА Началник сектор "Незаконна миграция" при Отдел "Миграция"- СДВР. В нормата на чл.44,ал.1 от ЗЧРБ е посочено, че принудителните административни мерки се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица. Фактическите основания за налагането на конкретната принудителна административна мярка, в случай че съдържат класифицирана информация, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните длъжностни лица по реда на [Закона за защита на класифицираната информация](#).

От доказателствата е установено, че Директор СДВР със Заповед от 06.12.2018 година е делегирал правото да издава Заповед за налагане на ПАМ по чл.39а, т.2 и т.4 и заповеди по чл.44,ал.5 и ал.6 от ЗЧРБ/ на Началник сектор „ Незаконна миграция“ към отдел „ Миграция“ при СДВР, като е налице хипотезата на

делегиране на правомощия, които законът е предвидил за възможност, но със Заповед за заместване от 24.10.2024 година на Началник отдел „Миграция“ при СДВР е определен Б. Х. Б.- Началник на група „Административни мерки, идентификация и съпровод“ в Сектор „ Незаконна миграция“ към Отдел „ Миграция“ при СДВР за времето от 24.10.2024 година до 25.10.2024 година да замества Главен инспектор С. Т. С. и да изпълнява общото и непосредствено ръководство в сектора, като организира, ръководи и контролира дейностите в него, с изключение на издаване на заповеди за налагане на дисциплинарни наказания и награди.

Тук е мястото да се направи съпоставка между делегиране и заместване. Д. представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем. Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна. Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму. При делегиране на правомощия, актът се издава от името на органа, на когото са делегирани правомощията.

За разлика от делегирането, заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период, заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган.

В конкретния сричай, Заповедта не е издадено от името на замествания, а от името на заместващия, като той не е притежавал правомощия да издава заповеди за принудително настаняване в СДВНЧ в качеството му на заместник и от свое име, но е направил точно това- Заповедта е издадена от негово име в качеството на заместващ, а не от името на замествания, което е недопустимо и няма как заместващият да издава от свое име заповеди, без да притежава правомощия и след като упражнява чужди правомощия по заместване. Заповедта е издадена на собствено основание - За началник / като за заместването има издадена Заповед за заместване от 24.10.2024 година, но без да има издателят на Заповедта правомощия в това си качество на заместващ да издава заповеди за принудително настаняване на чужденци, още повече, че той не фигурира в Заповедта на Директор на СДВР от 2018 година на когото са делегирани правомощия да издава заповеди по ЗЧРБ, а напротив такова правомощие изрично е делегирано на Началник сектор „ Незаконна миграция“, но не и на За Началник сектор „ Незаконна миграция“. Заповедта не е подписана със запетая, не е издадена от името на Началник сектор „ Незаконна миграция“ при Отдел „ Миграция“ СДВР/ каквото се изисква при заместването, а е издадена от името на

заместващия, което е недопустимо, защото при заместването лицето, което замества не упражнява свои самостоятелни правомощия, а такива на лицето, което замества и действа от негово име, а не от собствено име.

Липсата на компетентност води до нищожност на издадената Заповед/ като преценката за законосъобразност се прави към момента на издаването му/, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК.

Оспорената заповед е нищожна , коте предпоставя обявяването и .

Що се касае до искането на оспорващия да бъде допуснато предварително изпълнение на решението на основание чл.242,ал.2,т.3 от ГПК то предвид заявеното в съдебно заседание на дата 15.11.2024 година от страна на адвокат И., че не поддържа искането, съдът намира, че същото следва да бъде оставено без разглеждане поради оттеглянето му .

С оглед изхода на спора претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят такива, но преди да бъде определен техният размер, съдът следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, депозирано в последното съдебно заседание от страна на юрисконсулт С..

От Приложения договор за правна защита и съдействие е видно, че договореното и заплатено в брой адвокатско възнаграждение е в размер на 1000 лева, а съгласно чл.8,ал.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения (Нова - ДВ, бр. 84 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лева ,като договореното възнаграждение на адвоката в размер на 1000 и не е прекомерно, за да бъде редуцирано. Съгласно чл.143,ал.1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ..

Съгласно разпоредбата на чл.78,ал.5 ГПК/ приложима по силата на препращащата норма на чл.144 от АПК/ ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. В съответствие с разпоредбата на чл.36,ал.2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента,като размерът трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В нормата на чл.78,ал.5 от ГПК/

приложима по силата на препращащата норма на чл.144 АПК е предоставено право на съда да прецени дали да уважи искане за намаляване на адвокатското възнаграждение, като законодателят само е ограничил минималната долна граница, под която не може да се намали възнаграждението-не по-малко от минималния размер, предвиден в Закона за адвокатурата, но съдът не е обвързан с максималния размер, които може да присъди възнаграждение, но ако е доказано като заплатено. В разпоредбата на чл.78,ал.5 от ГПК е предоставено право на съда, като законодателят е използвал израза „ може“, което сочи на свободна преценка на съда да намали или не възнаграждението по реда на чл.78,ал.5 от ГПК- само при депозирано искане от страната за намаляване на разноските.

В конкретния случай, съдебният състав намира, че не са налице основания за намаляване на адвокатското възнаграждение на адвоката цената на адвокатската защита не следва да се намалява, защото то е в минимума за един адвокат. Възражението за прекомерност е неоснователно и в полза на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 1170 лева- заплатена държавна такса, внесен депозит за преводача и заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат. Наред с това, **В РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)25 януари 2024 година** на СЕС е посочено, че „ **Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС** трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

2) **Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС** трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в член 101, параграф 1 ДФЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики.

3) **Член 101, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС** трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за

направените разноси. Отговорността за разноси по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноси, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разностите е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия..

Воден от гореизложеното и на основание чл.173 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Заповед № УРИ-5392- ПАМ-3741/25.10.2024 година на ЗА НАЧАЛНИК СЕКТОР „ НЕЗАКОННА МИГРАЦИЯ“ ПРИ ОТДЕЛ „МИГРАЦИЯ“- СДВР- СТАРШИ ИНСПЕКТОР, с която последният принудително настанил в СДВНЧ- С. А. Х. Ш. за срок не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА ЗА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ НЕЗАКОННА МИГРАЦИЯ“ КЪМ ОТДЕЛ“ МИГРАЦИЯ“- СДВР- СТАРШИ ИНСПЕКТОР ДА ЗАПЛАТИ НА А. Х. Ш.- ГРАЖДаниН НА А. СУМАТА ОТ 1170 ЛЕВА,КОЯТО СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА СДВР.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ ИСКАНЕТО НА А. Х. Ш.- ГРАЖДаниН НА А. ДА БЪДЕ ДОПУСНАТО ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЕТО ПО РЕДА НА ЧЛ.242,АЛ.2,Т.3 ОТ ГПК.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО АДМ. ДЕЛО № 11133/2024 ГОДИНА ПО ОПИСА НА АССГ В ТАЗИ МУ ЧАСТ.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК, а в прекратителната част, имащо характер на Определение- в 7 дневен срок от получаване на препис от същото с частна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: